

RAAP BELGIË – RAPPORT 919

NOTA ARCHEOLOGISCH VOORONDERZOEK

Bouw van een polyvalente zaal en jeugdlokalen

Kanegem

[DEEL II: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN]

Proefsleuven/proefputtenonderzoek – 2023A18

[COLOFON]

[TITEL]

Nota Archeologisch vooronderzoek
Bouw van een polyvalente zaal en jeugdlokalen, Kanegem

[Deel II: Programma van Maatregelen]

Proefsleuven/proefputtenonderzoek - 2023A18

[STATUS]

Definitief

[DATUM]

31 januari 2023

[AUTEUR(S)]

B. Lannoy

[PROJECTBEGELEIDING]

N. vanholme

[KAARTVERVAARDIGING]

B. Lannoy & S. Merchie

[TERREINWERK]

B. Lannoy & S. Merchie

[RAAP-PROJECT]

KASI02

[ERKEND ARCHEOLOOG TYPE 1]

RAAP België (OE/ERK/Archeoloog/2016/00154)

[BEWAARPLAATS DOCUMENTATIE]

RAAP België, Begoniastraat 13, 9810 Eke

[BEVOEGD GEZAG]

agentschap Onroerend Erfgoed

RAAP België BV
Begoniastraat 13
9810 Eke
Telefoon 09/311 56 20
E-mail: raap@raap.be
Website: www.raap.be

© RAAP België BV, 2023

RAAP België aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

1 GEMOTIVEERD ADVIES

In de volgende paragrafen zullen de resultaten van het uitgevoerde proefsleuvenonderzoek, in het kader worden geplaatst van een programma van maatregelen. Een meer gedetailleerde beschrijving van de resultaten is te vinden in het bijgaande verslag van resultaten. Het doel van dit document is om vast te stellen of het uitgevoerde archeologische vooronderzoek enerzijds voldoende informatie heeft opgeleverd om de noodzaak van archeologisch vervolgonderzoek te toetsen en om indien noodzakelijk vast te kunnen stellen welke onderzoeksmethoden toegepast dienen te worden in het verdere onderzoek. Of dat er anderzijds kon worden vastgesteld dat het noodzakelijk is en op welke manier er bij de uitvoering van de plannen, die worden omschreven in de omgevingsvergunning rekening kan worden gehouden met archeologisch erfgoed.

1.1 DE VOLLEDIGHEID VAN HET UITGEVOERDE VOORONDERZOEK

Het vooronderzoek kon quasi volledig uitgevoerd worden, en leverde voldoende informatie op om een gefundeerde uitspraak te doen over de aan-/afwezigheid van archeologisch erfgoed, de potentiële kenniswinst en de omgang hiermee. De volgende paragrafen bespreken nog eens kort de stappen in de uitvoering van het onderzoek.

In totaal werden 4 proefsleuven aangelegd binnen een gebied van ca. 1310m². Daarbij werd 1 kijkvenster aangelegd ter hoogte van proefsleuf 1. Op die manier werd 10,7% van het totale terrein onderzocht. De kijkvensters die aan een sleuf werden aangelegd kregen hetzelfde werkputnummer als de werksleuf. De oriëntatie van de sleuven werd vooraf bepaald in de bureaustudie om zo een optimale dekking te krijgen van de proefsleuven over het gehele projectgebied. Van deze vooraf opgestelde oriëntatie enkel ter hoogte van proefsleuf 4 afgeweken tijdens het uitgevoerde proefsleuvenonderzoek omwille van gewijzigde plannen.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werd geen archeologische site aangetroffen. Vermoedelijk was het terrein, en zeker het noordelijke deel, dan ook grotendeels in gebruik als landbouwgrond tot het einde van de 19de eeuw. Hierna werd er een onderpastorie met congregatiezaal gebouwd en werd de Heilige Geestkapel opgetrokken. Dat de ontginning van deze landbouwgronden reeds erg vroeg van start is gegaan, kan afgeleid worden uit de aardwerkvondsten die dateren in het neolithicum en de metaaltijden. Deze vondsten konden verder niet aan specifieke bewoningssporen worden gekoppeld, maar wel doet de aanwezigheid van materiaal in het colluvium vermoeden dat deze hogerop aanwezig was. De enige aanwijzing voor oudere bewoning in de directe omgeving is een ronde kuil in proefsleuf 4. Deze kuil dateert op basis van de vulling vermoedelijk uit de late of postmiddeleeuwen. Uit historisch kaartmateriaal en op basis van de huidige percelering is af te leiden dat de ophogingen van vooral het noordelijk deel van het projectgebied plaatsvond in de nieuwe en nieuwste tijd. De jongste sporen van bewoning op het onderzoeksgebied zelf dateren uit de late 19de eeuw. Het gaat hier specifiek om een in onbruik geraakte beerput (S4, S6), die zich op het achtererf van de toenmalige bewoning bevond. Deze beerput werd in de 20ste eeuw nog aangepast alvorens deze opgevuld werd met bouwpuin.

1.2 DE AAN-/AFWEZIGHEID VAN EEN ARCHEOLOGISCHE SITE

De enige aanwijzing voor mogelijk oudere bewoning in de onmiddellijke omgeving is de laat middeleeuwse of postmiddeleeuwse kuil S5 (WP4). Echter bevindt dit spoor zich in een erg beperkt te onderzoeken oppervlak waarbij de verstoringsdiepte (50cm) het archeologisch niveau niet zal bereiken. Ook voor deze zone wordt aldus geen verder onderzoek geadviseerd. De overige aangetroffen sporen werden voldoende onderzocht. Verder onderzoek naar deze sporen zouden weinig bijkomende kennis opleveren. De zeer beperkte mogelijkheid tot kennisvermeerdering die zou voort vloeien uit verder onderzoek staat niet in verhouding met de kosten die dit met zich mee zou brengen, waardoor **geen vervolgonderzoek wordt geadviseerd**.

2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Aangezien door de lage archeologische meerwaarde **geen vervolgonderzoek wordt geadviseerd**, dient er geen verder programma van maatregelen te worden uitgewerkt.

Desondanks wordt er wel gewezen op de meldingsplicht die geldt bij de vondst van een roerend of onroerend goed met archeologische erfgoedwaarde, zoals deze omschreven wordt in Artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Dit geldt voor vondsten gedaan buiten de context van archeologisch vooronderzoek, archeologische opgravingen, of gebruik van een metaaldetector.